Жалованная грамота короля Владислава Ягайла Іосифу Бѣдуну на городище Копыстно, на церковь Покровскую и на пустыя дворища въ Переліышльскои волости въ Червонои Руси.

Во имя Божіе станся. Мы Владиславъ, съ Божей милости король Польскій, Литовскій, Рускій и иныхъ многихъ землъ господарь, знаємо чинимъ симъ нашимъ листомъ, кто коли на нь узритъ, или услышитъ чтучи: аже слуга нашъ Бъдунъ, на имя Есифъ, послужилъ намъ върно, и мы узрѣвши на его вѣрную службу, хотячи по немъ ажбы тымъ лѣпѣй и върнъй послужилъ намъ и дътемъ нашимъ и нашимъ щадкумъ, вонъ и его дъти, и его намъсткове, даемъ, и дали есмы слузъ нашему Бъдуну, на имя Есифу, наше городище Копыстно, церковь на имя Покрова Матере Божое, а подъ городищемъ Копыстномъ наша дворища пустая Боднарская, то есмы ему дали у нашой волости у Перемыской, што коли къ тому прислушало изъ въка въчнаго; и къ тымъ дворищомъ, што суть поля того зобопуль лъса Стручина, лука Моговище малое и великое, што къ тому городищу слушало, даемъ, оддали есмы тую истную дѣдину нашу на вѣки вѣкомъ. А тако дали есмы ему и его дътемъ и его намъсткомъ, со всъмъ правомъ, зъ лъсы, съ дубравами и съ пасъками, съ полемъ и зъ съножатми, зъ водами, ставами, зо всъми ужитки и зъ въчными границами, што къ тому селу изъ въка прислушало и слушаеть, како широко и долго и округло у его границахъ. А той истный слуга нашъ Бъдунъ, на имя Есифъ, имаетъ служити намъ и нашимъ дътемъ изъ того села двъма стрълци, и на каждую нашу дорогу, гдъ намъ потребизна. А про недостатокъ людей имаетъ слуга нашъ Бъдунъ, на имя Есифъ, самъ у той земли у Перемыской быти и въ томъ селъ; а коли бы была отъ нъкоторыхъ нашихъ непріятелей налога на нашу землю Перемыскую, тогды имаетъ слуга нашъ Бѣдунъ, на имя Есифъ, самъ своимъ животомъ полагати со всъми своими людими на оборонъня нашей землъ Премыской. А тыи роботы и дани и поплатки имаетъ робити и давати къ нашей потребизнъ, яко иншіе земляне, коли естъ того потребизна. А къ сему нашему листу на кръпость казали есмо нашу печать великую привъсити, у нашомъ городъ у Сундомири, другое недъли въ понедълокъ великого поста, подъ лъты Рожества Христова, тисяча лътъ, и чтериста лътъ и осмъ лътъ. А при томъ были свъдци: панъ Янъ Краковскій съ Тарнова, панъ Хрчонъ, воевода Судомирскій, панъ Любелскій, панъ Клементъ Вислицкій, панъ Войтко, Судомирскій судья, панъ Мичекъ Штанъ, подсудокъ Судомирскій. Аминь.

Изъ рукописнаго сборника, хранящагося въ Львовской Оссолинской библіотекть, подъ No 34.